

Λίγα λόγια αγάπης για τον βίο και την προσωπικότητα της αδελφής Μαρίας Μοναχής.

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές](#)

μοναχού Νήφωνος βατοπαιδινού

Όταν ο Ιησούς μας συνάντησε τον εκ γενετής τυφλόν «ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού λέγοντες· ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος η οι γονείς αυτού ίνα τυφλός γεννηθή; απεκρίθη ο Ιησούς· ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλ' ίνα φανερωθή τα έργα του Θεού εν αυτώ».

Τα λόγια αυτά του Κυρίου μας εκπληρώνονται και στην αγαπητήν μας αδελφήν Μαρίαν, η οποία πέρασε από αυτήν την γήν σαν ένα άστρον λαμπρόν και έζησε μεταξύ μας διά να φανερωθούν διά της μεγάλης της υπομονής και καρτερίας και της αογγύστου συνεχούς άρσεως του μεγάλου σταυρού της, τα έργα πού η δύναμις και η αγαθότης του Θεού εργάζεται.

Η αδελφή Μαρία υπήρξε όντως ψηλή. Όπως στο σώμα έτσι και στην ψυχή. Το ότι

έπασχε, το ότι πονούσε συ-νεχώς, το ότι υπέμεινε δοξολογώντας τον Θεόν, αυτό όλοι το βλέπαμε και θαυμάζαμε. Χωρίς να μπορεί κανείς να φανταστή το μέγεθος και την δυνατότητα των πόνων και της θλίψεώς της.

Τα έργα όμως της αγάπης της, την έγνοιά της για κάθε ένα πού έπασχε σωματικά ή πνευματικά, την μέριμνα της για κάθε ένα μοναστηράκι πού γνώρισε, την ελεημοσύνη της, την ταπείνωσί της, την ιεραποστολή της, την πνευματική βοήθεια πού έδιδε στους ανθρώπους πού την πλησίαζαν, κάθε τάξεως και αξιώματος, αλλά πιο πολύ τον πόθο της για πνευματική προκοπή, την αγωνία της μήπως δεν βαδίζη σωστά τον δρόμο της σωτηρίας! ([περισσότερα...](#))